HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא קטו.

מסורת הש"ס

איתיביה כו'. הכי גמי מצי למפרך מריש דקתני המים את חמו נוחל ולא מנחיל אלמא אין האם נוחלת את בנה אלא דעדיפא ליה לאותויבי מסיפא דקתני בהדיא מנחלת ולא נוחלת וקשיא ליה לרבי יהודה דאמר יורשת: **מאניהו חיי יודע מי שנאה.** דלמא עיקר להיות גופה קשיא דלקמן דפרכינן ותנא דידן מה נפשך כו' והלכך כיון דאמרינן ליה דדריש דיקשא למטות כדאמרינן לעיל בפירקין (ד' קיג.) להקדיש הבן לבת בנכסי האם אי נמי הוה מצי לומר דיקשא למטות ולמימר דיורשת את בנה: **דלא דריש.** דיקשא למטות כדאמרינן לעיל [שם] לאחר הבן ואחר הבת שוין בנכסי האם ותנא דידן ממ"נ אי דריש מטות אשה נמי תירש את בנה אי לא דריש מטות בן דקודם לבת בנכסי האם מנא ליה לעולם דריש מטות ושאני [א]הכא דאמר קרא [1]וכל בת יורשת נחלה ואינה מורשת: **מתני' סדר** [2]נחלות כך הוא [2]איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו [3]בן קודם לבת כל יוצאי יריכו של בן קודמין לבת בת קודמת לאחין יוצאי יריכה של בת קודמין לאחין אחין קודמין לאחי האב יוצאי יריכן של אחין קודמין לאחי האב זה הכלל כל הקודם בנחלה יוצאי יריכו קודמין [ג]והאב קודם לכל יוצאי יריכו: **גמ'** תנו רבנן בן אין לי אלא בן בן הבן או בת הבן או בן בת הבן מנין תלמוד לומר [ה]עיין עליו [3]בת אין לי אלא בת בת הבת ובן הבת ובת בן הבת מנין ת"ל אין לו עיין עליו הא **בן הבן ובת הבן ובן בת הבן מנין תלמוד לומר אין לו עיין עליו.** ומ"ת מיפוק ליה דבני בנים הרי הן כבנים כדלמר בפ' מלמנה (יבמות דף ע.) דזרע זרעה לא נקרי קרא דבני בנים הרי הן כבנים וי"ל דהתם כתיב וזרע מזרע משמע בני בנים כדמשמע בפ' ד' מיתות (סנהדרין דף מד: ושם) גבי מעגיר בנו ובתו בתם דקתמר מין לי אלא בנו ובתו בת בנו ובן בתו מנין ת"ל ומזרעך אלמא דמלמון זרע משמע בני בנים וליכא למימר דהתם מיתורא דריש ליה דמ"ל הוה ליה למדרש מיפכא דקרא ומזרעך כתוב בריפא אלא בן הקצב זכריה בן הקצב דקתני ובני אחות [ו]ותנא בני אחות ולא בנות אחות ואמרינן למאי הלכתא ואמר רב ששת לקדם לכתיב (ויקרא יח) ערות אחי אביך ואמה לא תגלה את בת בנה אין לי אלא בת בנה מנין ת"ל ערות אחי אביך לא תגלה מדמיטטרין לכתוב בת בנה דבני בנים לא הוו כבנים לריכא למימר דאי לא כתב בת בנה הוה אמרינן על סוף כל הדורות ומשום דבני בנים הרי הן כבנים ות"ת כיון דאין בני בנים כבנים מנלן גבי יפוס דפטור בן הבן מיפוס וכי תימא דנפקא לן מדאין לו הא מיטטרין לרבות ממזר וי"ל דשקולים הם ויבמו את יבמתם אי נמי דבן נפקא לן מלא יחמה פרט לזה שאין אמו מחוי ונפקא לרבות ממזר ות"ת לחמי מיטטרין הכא קרא לבני בנים קודמין לאחין מיהו אין בני בנים גבי יפוס כבנים ומנין לאחין תיפוק ליה מדלענין יפוס בני בנים וגיעי כי הדדי נינהו וי"ל דהכא נחלה נמי כי הדדי נינהו מיטטרין דבן הבן מו בת הבן עם הבנות עם בני הבת או בת הבת עם הבנות למיפוס לא הוה ידעינן (ג) אלא דעדיפא מאב [א] ולר"י נראה הא דבני בנים כבנים גבי יפוס מנחלה הוא דקיימא לן ולא מהנך טעמי דפריטת בעיל ואם תאמר ומנלן דממזר יורש את אביו כדמשמע בקידושין (דף ד. ושם) דהא גבי יפוס (יבמות ד' כב:) לריך רבוי וכן גבי בת כהן נמי מיטטרין קרא לזרע פסול וליכא למימר דנפקא לן מוחין לו דשקולין הם או משום דיפוס בנחלה תלה רחמנא וגבי יפוס מיבא רבויא דאי מיטטרין דרשא להכי אמאי פריך בפ' שני דיבמות (דף כב: ושם) יורשו ומטמא לו פסיטא ויש לומר דזרע משמע כאב לכך מיטטרין גבי בת כהן רבויא אבל בן משמע נמי פסול והא דמיטטרין גבי יפוס לרבויי בן פסול היינו משום דה"ל נילף אחות אחות מבני יעקב דכתריס ולא פסולים דמהאי טעמא נמי אמר התם דה"ל שאת פסול אינו זוקק ליבום אי נמי משום דמצינו בקרא דבן פסול פוטר ומדלענין מיפטר פוטר מזקיק נמי זקיק: [וע' תוס' לעיל קנ. ד"ה כיון]:

איתיביה רבי יוחנן לרבי יהודה [ו] בן שמעון האשה את בנה והאשה את בעלה ואחי האם מנחילין ולא נוחלין אמר ליה משנתנו אינו יודע מי שנאה ולימא ליה רבי זכריה בן הקצב היא דלא דריש מטות לא מיתוקמא מתניתין כרבי זכריה בן הקצב דקתני ובני אחות [ו]ותנא בני אחות ולא בנות אחות ואמרינן למאי הלכתא ואמר רב ששת לקדם ואי סלקא דעתך מתני' רבי זכריה בן הקצב היא הא אמר אחד הבן ואחד הבת שוין בנכסי האם ותנא דידן ממ"נ אי דריש מטות אשה נמי תירש את בנה אי לא דריש מטות בן דקודם לבת בנכסי האם מנא ליה לעולם דריש מטות ושאני [א]הכא דאמר קרא [1]וכל בת יורשת נחלה ואינה מורשת: **מתני' סדר** [2]נחלות כך הוא [2]איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו [3]בן קודם לבת כל יוצאי יריכו של בן קודמין לבת בת קודמת לאחין יוצאי יריכה של בת קודמין לאחין אחין קודמין לאחי האב יוצאי יריכן של אחין קודמין לאחי האב זה הכלל כל הקודם בנחלה יוצאי יריכו קודמין [ג]והאב קודם לכל יוצאי יריכו: **גמ'** תנו רבנן בן אין לי אלא בן בן הבן או בת הבן או בן בת הבן מנין תלמוד לומר [ה]עיין עליו [3]בת אין לי אלא בת בת הבת ובן הבת ובת בן הבת מנין ת"ל אין לו עיין עליו הא **בן הבן ובת הבן ובן בת הבן מנין תלמוד לומר אין לו עיין עליו.** ומ"ת מיפוק ליה דבני בנים הרי הן כבנים כדלמר בפ' מלמנה (יבמות דף ע.) דזרע זרעה לא נקרי קרא דבני בנים הרי הן כבנים וי"ל דהתם כתיב וזרע מזרע משמע בני בנים כדמשמע בפ' ד' מיתות (סנהדרין דף מד: ושם) גבי מעגיר בנו ובתו בתם דקתמר מין לי אלא בנו ובתו בת בנו ובן בתו מנין ת"ל ומזרעך אלמא דמלמון זרע משמע בני בנים וליכא למימר דהתם מיתורא דריש ליה דמ"ל הוה ליה למדרש מיפכא דקרא ומזרעך כתוב בריפא אלא בן הקצב זכריה בן הקצב דקתני ובני אחות [ו]ותנא בני אחות ולא בנות אחות ואמרינן למאי הלכתא ואמר רב ששת לקדם לכתיב (ויקרא יח) ערות אחי אביך ואמה לא תגלה את בת בנה אין לי אלא בת בנה מנין ת"ל ערות אחי אביך לא תגלה מדמיטטרין לכתוב בת בנה דבני בנים לא הוו כבנים לריכא למימר דאי לא כתב בת בנה הוה אמרינן על סוף כל הדורות ומשום דבני בנים הרי הן כבנים ות"ת כיון דאין בני בנים כבנים מנלן גבי יפוס דפטור בן הבן מיפוס וכי תימא דנפקא לן מדאין לו הא מיטטרין לרבות ממזר וי"ל דשקולים הם ויבמו את יבמתם אי נמי דבן נפקא לן מלא יחמה פרט לזה שאין אמו מחוי ונפקא לרבות ממזר ות"ת לחמי מיטטרין הכא קרא לבני בנים קודמין לאחין מיהו אין בני בנים גבי יפוס כבנים ומנין לאחין תיפוק ליה מדלענין יפוס בני בנים וגיעי כי הדדי נינהו וי"ל דהכא נחלה נמי כי הדדי נינהו מיטטרין דבן הבן או בת הבן עם הבנות עם בני הבת או בת הבת עם הבנות למיפוס לא הוה ידעינן (ג) אלא דעדיפא מאב [א] ולר"י נראה הא דבני בנים כבנים גבי יפוס מנחלה הוא דקיימא לן ולא מהנך טעמי דפריטת בעיל ואם תאמר ומנלן דממזר יורש את אביו כדמשמע בקידושין (דף ד. ושם) דהא גבי יפוס (יבמות ד' כב:) לריך רבוי וכן גבי בת כהן נמי מיטטרין קרא לזרע פסול וליכא למימר דנפקא לן מוחין לו דשקולין הם או משום דיפוס בנחלה תלה רחמנא וגבי יפוס מיבא רבויא דאי מיטטרין דרשא להכי אמאי פריך בפ' שני דיבמות (דף כב: ושם) יורשו ומטמא לו פסיטא ויש לומר דזרע משמע כאב לכך מיטטרין גבי בת כהן רבויא אבל בן משמע נמי פסול והא דמיטטרין גבי יפוס לרבויי בן פסול היינו משום דה"ל נילף אחות אחות מבני יעקב דכתריס ולא פסולים דמהאי טעמא נמי אמר התם דה"ל שאת פסול אינו זוקק ליבום אי נמי משום דמצינו בקרא דבן פסול פוטר ומדלענין מיפטר פוטר מזקיק נמי זקיק: [וע' תוס' לעיל קנ. ד"ה כיון]:

מתני' בן קודם לבת. רלוכן קודם לדיקא לחמותו לירש את יעקב וכן כל יוצאי יריכו של רלוכן קודמין לדיקא לחמותו לירש את יעקב כגון את רלוכן חנוך בנו קודם לדיקא לירש נכסי יעקב ובן של חנוך וכן בנו עד אלף דור כולן קודמין לדיקא. וכגמרא מפרש טעמא מדכתיב אין לו עיין עליו: **בת קודמת לאחין.** ואם יש אח למת גם לו קודמת: **אחין קודמין לאחי האב.** ואם יש להן אחות הן קודמין לאחות ואחותו ויוצאי יריכה קודמין לאחי האב: **כל הקודם בנחלה.** ומת יוצאי יריכו עומדין במקומו לירש אותה נחלה ולא שאר קרובי האם שהרי אם קרובין למת יותר מיוצאי יריכו של זה: **והאב קודם.** לירש בנו או בתו שמתו לכל יוצאי יריכו של בנו קודמין לכל אדם: **גמ'** מקום שמין שם בן הבן: **ובן של בת הבן.** והוא הדין לבת של בת הבן מאבו של בן בנון יוצאי יריכו. ויו"ל דמירת קא דריש דמצי למכתב אין בנו"ל כדכתיב [במדבר כג] מאן בלעם ומכי מפרשינן בקידושין (דף ד.) גבי ויאמר חנס אין כסף [שמות כא]: **עיין עליו.** דאמר מת אם יש לו בת כגון (ג) וכגון דלריכא ליוצאי יריכה עובר ירך אמו הוא [גיטין כג.]:

הא

מוסף רש"י

ובני אחות. יוכיחו אחי אמן, ולא בנות אחות. וכדפרינן בקמיה (לעיל קיג.). **למאי הלכתא.** ממעט לה, הא ודאי יוכיחו אחי אמן, שהרי הבת יוכיח אמה ומקום אמן עומדת לירש אחי אמה, שהרי האמה יוכיח את אחיה במקום שאין את (שם). **לקדם.** שיקדמו הבנים לבנות לירש את דודיהן, דילפינן מיפוס דאמרה להבן קודם לבת (שם). אין לו עיין עליו. מלי למכתב וכן אין לו, כדאמרינן בקדושין (ד.). אן כספ, וכמו אלן יבמ, אלן בלעם, ולהכי כתב אין, למידרש עיין עליו אם יש לו בן בעולם (יבמות כב:).

מוסף תוספות

א. דבת (ובת הבן ובת הבת) מקימה שם ואח אינו מקים שם אלא צריך לייבם. תוס' לעיל קח: ד"ה כלום.

תורה אור השלם

1 וְכָל בַּת יֹרֶשֶׁת נַחֲלָה מִמַּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחָד מִמִּשְׁפַּחַת מַטֵּה אָבִיהָ תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לְמַעַן יִירְשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלַת אֲבֹתָיו: במדבר לו ח

2 וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ כִּי יָמוּת וּבֵן אֵין לוֹ וְהַעֲבַרְתֶּם אֶת נַחֲלָתוֹ לְבִתּוֹ: במדבר כז ח

3 וְאִם אֵין לוֹ בַּת וּנְתַתֶּם אֶת נַחֲלָתוֹ לְאֶחָיו: במדבר כז ט

הגהות הב"ח

(א) גמ' לר' יהודה ברבי שמעון: (ב) רשב"ם ד"ה עיין וכו' בת כלל וכיון כל"ל ותיבת וכלל נמחק: (ג) תוס' ד"ה בן הבן וכו' דמיפוס לא הוה ידעינן. נ"ב ע"ל בלף קף במ"ש התוס' בד"ה כלום ים יפוס:

עין משפט נר מצוה

בג א מיי' פ"ו מהל' נחלות הלכה ב סמג עשין לו טוש"ע מ"מ סי' רעו סעיף ד:

בד ב מיי' שם הלכה ו ג ד טוש"ע שם ס"ו:

רבינו גרשום

מנחילין ולא נוחלין. אלמא דהאשה אינה יורשת את בנה וקשיא לר' יהודה: איני יודע מי שנאה. דלא ידעינן תנאי דסבירא ליה כותיה: ולימא ר' זכריה בן הקצב היא דלא דריש מטות. בדין הוא דהאשה יורשת בנה כדאמר ר' יהודה לעיל אשה יורשת את בנה דבר תורה כו': ואי דלא דרש מטות בן קודם לבת בנכסי האם מנין. דהא לעיל נפקא לתנא דידן מהתם דאמרי' שני התם דאמר קרא מטות מקיש מטה כו': לעולם דריש מטות ואם תאמר אם כן אמאי אין אשה יורשת בנה דשני הכא דאמר קרא וכל בת יורשת נחלה. דהבת יורשת ממון אמה שנפל לה מן אשה יורשת בנה דשני הכא דאמר קרא מטות מקיש מטה כו': לאולם דריש מטות ואם תאמר דנפקא לן מלא יחמה פרט לזה שאין אמו מחוי ונפקא לרבות ממזר וי"ל דשקולים הם ויבמו אי נמי דבן נפקא לן מלא יחמה פרט לזה שאין אמו מחוי ונפקא לרבות ממזר ות"ת לחמי מיטטרין לרבות בן מן **פיסקא** סדר נחלות כך הוא כו' והעברתם את נחלתו לבתו. הא יש לו בן הוא קודם לבת וכל יוצאי יריכו של בן קודמין לבת. זה הכלל כל הקודם לנחלה והוא ליתיה קודמין הנחלה ליוצאי יריכו: תנו רבנן בן אין לי אלא בן דליהוי קודם לנחלה בן הבן דליהוי קודם לאבי אביו והכי נמי בת הבן ובן בת (הבת) של בן שיהא יורש אבי אמו מנין ת"ל אין לו כלומר מהאי אל"ף דאין לו עשה ע"י כלומר עיי"ן עליו מכל צדדין הבאין מכח כחו ו) לו יורשתו והכי נמי דרשי בת והוא הדין נמי לכל הני דקודמין לנחלה צריך לפשפש ולחקור ולעיין אחריהם אם יש להן יורשין מכל כחו ליתן להם נחלתו ואחיו נמי קודמין לאחי האב צריך לעיין לכל הבאין מכח אחיו וליתן להן

ו) נראה דל"ל הנתון מכח כמו ליתן להם יהושפט.